

mener mindretallet, at det er påvist, at det er muligt at påvirke overgangsfrekvenserne, jvf. bl. a. bilag til beretning af 30. september 1969 fra udvalget angående forslag til lov om centre for højere uddannelse og Københavns universitets placering (notat af 29. august 1969 fra undervisningsministeriets økonomisk-statistiske konsulent). Her vises, at oprettelsen af Odense universitet påvirkede overgangsfrekvenserne fra 37 i 1965 til 50 i 1967.

3. I samme notat er der peget på sammenhængen mellem tilbøjeligheden til at søge en universitetsuddannelse og de manglende muligheder for at få adgang til korterevarende uddannelser f. eks. seminarier. Det siges heri, at en stor del af de studerende i hovedstadsområdet, som påbegynder studiet ved seminarier eller læreanstalter, tidligere har studeret ved et universitet. „Der er formodning for, at sådanne studerende har „ventet“ ved universiteterne på at kunne blive optaget ved seminarierne“. Det er bl. a. disse forhold, der danner baggrund for mindretallets forudsætning om en lige stor overgangsfrekvens på 60 pct. for såvel området øst som vest for Store-Bælt.

4. Endelig må mindretallet beklage, at ministeren øjensynlig ikke er gået ind på det beregningsgrundlag og de prognoser, som mindretallet har opstillet i sin skrivelse af 21. april. Ved fremstillingen af prognoser kan man vælge forskellige metoder. Enten kan man vælge at gå ud fra den samlede tilgang til universiteterne og fordele den under hensyntagen til en fortsat udvikling i udjævningen af forskellene mellem landsdelene. Dette er, hvad mindretallet har gjort. Eller man kan tage udgangspunkt i den samlede studenterproduktion henholdsvis øst og vest for Store-Bælt og derefter udregne tilgangen til universiteterne ud fra forskellige overgangsfrekvenser for de to områder. Men vi finder det urimeligt, at ministeren fordele den samlede studenterproduktion på områderne henholdsvis øst og vest for Store-Bælt efter en nøgle, der indregner de forskellige overgangsfrekvenser (jvf. mindretallets skrivelse af 21. april, tabel 1), og derefter udregner tilgangen til universiteterne under anvendelse af disse forskellige overgangsfrekvenser endnu en gang. Dette er hvad ministeren har gjort.

5. Ud over det manglende statistiske

prognosemateriale skal mindretallet beklage, at ministeren ikke har fremlagt de efterlyste opgørelser af den faktiske og planlagte kapacitet for Odense og Århus universiteter.

De i mindretallets skrivelse anførte tal for Århus universitet er prognosetal og ikke udtryk for den faktiske kapacitet, men selv mindretallets tal, som er lavere end ministerens, er en overvurdering af universitetets kapacitet. Ministerens oplysninger i notatet af 14. april 1970 er en endnu kraftigere overvurdering af mulighederne for at udvide optagelseskapaciteten ved Århus universitet.

Med hensyn til tallene for Odense universitet er de udregnet på grundlag af de i bemærkninger til lov om udbygning af Odense universitetscenter anførte bestandstal. Hvis ministeren har andet og bedre talmateriale, burde dette være forelagt udvalget. Er dette ikke tilfældet, forekommer ministerens bemærkninger om Odense-centret i notat af 23. april ubeføjede.

6. På baggrund af ovenstående og under henvisning til DSFs notat af 6. marts 1970 samt det heri nævnte statistiske materiale fra undervisningsministeriets økonomisk-statistiske konsulent skal mindretallet hermed fremsætte sine synspunkter:

7. I nedenstående udbygningsplaner I a og I b ses en oversigt over dels ministerens og dels mindretallets forslag til kapacitetsrammer (dimensionering). Mindretallets forslag til udbygningstakt og dimensionering bygger på de siden Planskitsens fremkomst af undervisningsministeriets økonomisk-statistiske konsulent udarbejdede statistikker og prognoser. Disse viser, at behovet for udbygning af kapaciteten er steget meget stærkere vest for Store-Bælt end forudset i Planskitsen 67, hvorfor mindretallet i sit ændringsforslag har prioriteret kapacitetsudbygningen i større overensstemmelse med udviklingen i studenterproduktionen.

8. Mindretallet er enig med flertallet i, at Københavns universitets kortsigtede udbygningsbehov (til 1975) tilgodeses ved et midlertidigt byggeri på Islands Brygge, dog således, at den samlede kapacitet bliver ca. 25.000 studenter.

9. På længere sigt foreslås Københavns universitets udbygningsbehov løst ved opbygning af et center på Kalvebodarealerne.